

Nr 171.

Av herrar **Welin** och **Carlson** i Herrljunga, om pensionstillägg
åt vissa länsmän.

En grupp av tjänstemän, som har det synnerligen otillfredsställande i fråga om pensionering, äro de äldre, före 1915 avgångna länsmännen. De åtnjuta en pension av endast 1,200 kronor, vilket belopp fastställdes redan 1878. Det är klart, att ett pensionsbelopp, som för 38 år sedan ansågs lämpligt, nu måste vara alldeles otillräckligt för att kunna motsvara även mycket anspråkslösa krav på livet hos den kår, som det är fråga om. Till jämförelse må nämnas, att avgående stationskarlsförmän numera erhålla en högre pension än dessa f. d. länsmän, nämligen 1,260 kronor.

Orsaken till, att länsmännens löner och därmed också deras pensioner icke blivit fast reglerade, är som bekant den, att sedan många år tillbaka en omreglering av fögderiförvaltningen varit under utredning. Under tiden har emellertid en hel del länsmän avgått från sin tjänst, och dessa ha måst nöja sig med den lilla pension, som grundat sig på de gamla löneförhållandena.

På Kungl. Maj:ts framställning beslöt 1914 års senare riksdag medgiva, att länsmän, som enligt gällande bestämmelser under år 1915 blevo pensionsberättigade, skulle erhålla en pension av 1,800 kronor. Men de länsmän, som under de närmast föregående åren måst avgå utan att — till följd av förhållningen med fögderiförvaltningens ifrågasatta omorganisation — få sina löne- och pensionsförhållanden reglerade, få åtnöja sig med en vida mindre pension. Det synes, som borde de redan före 1915 avgångna länsmännen få åtnjuta samma pensionsbelopp som de under detta år avgångna.

Det antal f. d. länsmän, som det här är fråga om, utgör 31, således ett icke särdeles stort antal.

Det har sagts, att man icke kunde bifalla begäran om en förhöjning i pensionen för de redan avgångna länsmännen, emedan inom andra tjänstemannakårer, där förhöjning i pensionen senare inträtt, de äldre, som avgått med mindre pension, kunde komma med liknande framställningar.

Med avseende härå må framhållas, att inom de flesta andra kårer pensionen för de äldre, absolut eller relativt taget, är vida bättre än för de äldre länsmännen, och skulle det vara några kårer, som ha det lika illa eller sämre ställt, synes det billigt, att även dessa få sina pensioner ökade.

Statsmakterna äro heller inte främmande för en sådan tilläggspension. År 1907 beviljade riksdagen på förslag av Kungl. Maj:t ett tillfälligt understöd åt en del pensionerade behövande underofficerare och vederlikar vid armén. Och år 1910 medgav riksdagen, på framställning av Kungl. Maj:t, att äldre behövande folkskollärare och folkskollärarinnor, vilka före 1907 erhållit avsked med pension från folkskollärarnas pensionsinrättning, för 1911 skulle tillerkännas understöd till så stort belopp, att detsamma tillsammans med pensionsbeloppet uppginge till 525 kronor. Samma framställning har sedan av Kungl. Maj:t gjorts till varje riksdag, dock att summan från och med 1913 höjts till 600 kronor.

På grund av vad vi här anfört, tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen behagade besluta, att de f. d. länsmän, som med pension avgått från sin tjänst före 1915, må från och med 1917 åtnjuta ett extra pensionstilllägg av 600 kronor.

Stockholm den 27 januari 1916.

S. Welin.

Herman Carlsson.